

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

**OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost**

INVESTICE
DO ROZVOJE
VZDĚLÁVÁNÍ

Střední průmyslová škola a Vyšší odborná škola technická Brno, Sokolská 1

Šablona: Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT

Název: Programování se strukturovanými údaji

Téma: Programové jednotky

Autor: Ing. Hodál Jaroslav, Ph.D.

Číslo: VY_32_INOVACE_26–19

Anotace: *Materiál popisuje strukturu a zapojení programové jednotky v programech jazyka Pascal. Materiál je určen pro 3. a 4. ročník oboru strojírenství a technické lyceum. Vytvořeno: květen 2013.*

19. Programové jednotky

- programové jednotky jsou samostatné soubory obsahující části programového kódu, který lze připojit do libovolného programu
- díky tomuto mechanismu nemusíme často používané úseky kódu opakovaně psát do každého programu, ve kterém je potřebujeme použít
- programová jednotka tak funguje jako knihovna hotových řešení
- zdrojový soubor programové jednotka má stejně jako hlavní program opět příponu pas, jeho struktura je však značně odlišná

Připojení programových jednotek

- programová jednotka může být do hlavního programu připojena přímo (v jeho části *připojení programových jednotek*, viz 25-01 - Základní kostra programu v jazyce Pascal)
- lze ji ale také připojit prostřednictvím jiné programové jednotky, která ji potřebuje pro svůj chod (jednotka připojuje a používá jinou jednotku)
- připojení programových jednotek probíhá v bloku

```
uses název_1_jednotky, název_2_jednotky;
```

- i při použití programových jednotek vzniká překladem celého programu stále jediný výstupní spustitelný (*.exe) soubor

Obsah programových jednotek

- programová jednotka obsahuje nejčastěji následující fragmenty zdrojového kódu:
- konstanty
- definice datových typů
- podprogramy (procedury a funkce)

- v pascalovských prostředích také existují již hotové jednotky například
  - pro práci s grafikou (jednotka CRT)
  - pro komunikaci s operačním systémem disky apod. (jednotka DOS)
  - rozšiřující matematické funkce (jednotka Math) atd.

Struktura programové jednotky (1)

- programová jednotka má 4 části:
  - hlavička
  - rozhraní (interface)
  - výkonná část (implementační)
  - finalizační část (někdy také nazývaná inicializační)
- hlavička obvykle obsahuje pouze název jednotky, někdy v ní bývají připojovány další programové jednotky
- je uvozena klíčovým slovem **unit**
- uvedení hlavičky je povinné

```
unit název_jednotky;
```

Struktura programové jednotky (2)

- rozhraní je jakousi „výkladní skříní“ programové jednotky
- obsahuje všechny prostředky (konstanty, datové typy, podprogramy), které programová jednotka „nabízí“ k použití jakémukoliv programu či jiné jednotce, které si ji připojují

interface

připojení programových jednotek

A deklarace konstant

definice datových typů

podprogramy (pouze jejich deklarační část)

Struktura programové jednotky (3)

- implementační (výkonná) část je místem, kde musí být zrealizovány všechny podprogramy přislíbené v části rozhraní
- dále zde mohou být i další konstanty, datové typy i podprogramy, které ale budou sloužit pouze pro potřeby této programové jednotky

implementation

připojení programových jednotek

A deklarace konstant

B definice datových typů

podprogramy (z interface)

podprogramy (místní)

Struktura programové jednotky (4)

- finalizační/inicializační část není uvozena žádným klíčovým slovem
- zůstává obvykle prázdná
- v takovém případě je tvořena pouze klíčovým slůvkem **end** následovaným tečkou (stejně jako na konci programu)
- pokud by měla něco obsahovat, bude se jednat o sadu příkazů
- ty by pak byly uzavřeny do kompletních programových závorek **begin - end**.

Příklad programové jednotky (1)

```
unit vypocty;
```

hlavička

```
interface
```

rozhraní

```
  const
```

```
    MojePI=3.1415;
```

```
  function ObsahKruhu(polomer:byte):real;
```

```
implementation
```

výkonná část

```
  function ObsahKruhu(polomer:byte):real;
```

```
  begin
```

```
    ObsahKruhu := MojePI*sqr(polomer);
```

```
  end;
```

```
end.
```

finalizační část

- konstanta **MojePI** i funkce **ObsahKruhu** bude k dispozici v celé jednotce i kdekoliv, kam je jednotka připojena

Připojení programové jednotky (1)

```
program kruhy;  
uses vypocty;  
var  
    r: byte;  
  
begin  
    readln(r);  
    writeln('Obsah kruhu o polomeru ', r,  
        ' pri pouziti PI s presnosti ', MojePI,  
        ' je ', ObsahKruhu(r):0:3);  
end.
```

- konstantu **MojePI** zde lze v kódu použít proto, že byla uvedena v části interface
- kdyby byla deklarována v jiné části programové jednotky, mohla by ji využívat jen tato jednotka a to jen v kódu následujícím po deklaraci

Příklad programové jednotky (2)

```
unit vypocty;
```

hlavička

```
interface
```

rozhraní

```
    function ObsahKruhu(polomer:byte) :real;
```

```
implementation
```

výkonná část

```
    const
```

```
        MojePI=3.1415;
```

```
    function ObsahKruhu(polomer:byte) :real;
```

```
    begin
```

```
        ObsahKruhu := MojePI*sqr(polomer) ;
```

```
    end;
```

```
end.
```

finalizační část

- konstanta **MojePI** je k dispozici pouze v kódu této programové jednotky
- funkce **ObsahKruhu** bude k dispozici v celé jednotce i kdekoliv, kam je jednotka připojena

Příklad programové jednotky (3)

```
unit vypocty;
```

hlavička

```
interface
```

rozhraní

```
  procedure Kruh(polomer:byte; var obsah, obvod:real);
```

```
implementation
```

výkonná část

```
  function ObsahKruhu(polomer:byte) :real;
```

```
  begin
```

```
    ObsahKruhu := 3.14*sqr(polomer);
```

```
  end;
```

```
  function ObvodKruhu(polomer:byte) :real;
```

```
  begin
```

```
    ObvodKruhu := 2*3.14*polomer;
```

```
  end;
```

```
  procedure Kruh(r:byte; var obsah, obvod:real);
```

```
  begin
```

```
    obsah := ObsahKruhu(r);
```

```
    obvod := ObvodKruhu(r);
```

```
  end;
```

```
end.
```

finalizační část

Připojení programové jednotky (3)

```
program kruhy;  
uses vypocty;  
var  
    r: byte;  
    s, o : real;  
  
begin  
    readln(r);  
    Kruh(r, s, o);  
  
    writeln('Obsah kruhu o polomeru ',r, ' je ', s:0:3);  
    writeln('Obvod kruhu o polomeru ',r, ' je ', o:0:3);  
end.
```

- přímé volání funkcí **ObsahKruhu** a **ObvodKruhu** by vedlo k chybě, protože předchozí programová jednotka je nenabízí v části interface a program se k nim tedy nemůže dostat protože o jejich existenci „neví“